

[Martin Nielsen.]

lem Hr. Henning Hasle gladelig gør ham Følgeskab, al den Stund de ærede Medlemmers egen Presse ikke een, men mange Gange har sat sig ud over Udenrigsministeriets Ønsker og Henstillinger og opført sig paa en Maade, som om det var denne Presse, der afgør, hvad der kan og hvad der skal skrives i dette Land. Det forekommer mig at være et stift Stykke, naar det ærede Medlem Hr. Henning Hasle fra denne Talerstol bebrejder to ærede Medlemmer, at de her i Salen har rejst Spørgsmaalet om Omflytning af Tyskere i Europa og bragt dette Spørgsmaal i Forbindelse med Danmark, naar det ham nærtstående konservative Partiorgan „Nationaltidende“ mod Udenrigsministeriets Vilje og paa Trods af dettes Henstilling, en Henstilling, som blev fulgt af den øvrige Presse, ogsaa „Arbejderbladet“, har skrevet løs Spalte op og Spalte ned om Hjemflytning af Tyskere i Sønderjylland. Og det forekommer mig et stift Stykke, naar det ærede Medlem Hr. Carsten Raft beskylder „Arbejderbladet“ for at være unetralt, for ikke at rette sig efter Udenrigsministeriets Retningsminier, naar det ham og K. U. nærstaaende Organ „B. T.“ paa Trods af Udenrigsministeriets Vilje og Henstillinger i en sensationel Forsideartikel slog Spørgsmaalet om Hjemflytning af Tyskere i Sønderjylland op paa en for Landet særdeles skadelig og udfordrende Maade. Den højtærede Udenrigsminister vil sikkert korrigere, hvis jeg her skulde tage fejl. Jeg mener nemlig at vide, at „B. T.“s udfordrende Forsideartikel Lørdag den 11. November var Udenrigsministeriet bekendt, før den blev trykt, men at det det ærede Medlem Hr. Carsten Raft nærstaaende konservative „B. T.“s Redaktion erklærede, at man ikke kunde droppe Artiklen, fordi saa vilde Bladet den Dag mangle en Sensation. Som sagt, hvis jeg her skulde tage fejl, hvad Forretningsgangen angaar, vil den højtærede Udenrigsminister sikkert stille Tingene paa Plads. Blot disse to enkle Eksempler skulde være tilstrækkelige. Skulde de ærede Medlemmer Hr. Carsten Raft og Hr. Henning Hasle ønske flere, er jeg til Tjeneste, men disse Eksempler synes mig at vise, at man ikke skal kaste Sten, naar man bor i et K. U.-Hus.

Den konservative Presse er jo ikke ene om at opfatte Begrebet Neutralitet paa een Maade, naar det gælder den selv, og paa en anden Maade, naar det gælder „Arbejderbladet“. Den socialdemokratiske Presse har og har haft det nøjagtig paa tilsvarende Maade, og naar man nu er saa

vred paa „Arbejderbladet“, synes det at skyldes, at vi ikke længere i Stilhed har ønsket at være dem, der faar Lussingerne, medens der i øvrigt er frit Spillerum for Opfattelsen af Begrebet Neutralitet andre Steder. Jeg mindes saaledes, at Udenrigsministeriet for ca. 8—9 Maanedes siden henvendte sig til mig i et ganske bestemt Spørgsmaal. Det var i Perioden efter München. Foranlediget af nogle Hitler-Karikaturer i „Arbejderbladet“ gjorde Udenrigsministeren mig opmærksom paa, at dansk Straffelovgivning indeholder en Bestemmelse, som beskytter udenlandske Statsoverhoveder mod Fornærmelser. Jeg skylder her at tilføje, at Udenrigsministeriet samtidig erklærede, at man ikke vidste, om den tyske Regering vilde forlange denne Paragraf anvendt imod „Arbejderbladet“. Men jeg opfattede Henvendelsen som en Advarsel og er sikkert i Overensstemmelse med den højtærede Udenrigsminister, naar jeg gjorde det. Men derimod løb min Naivitet af med mig i Samtalens Løb, idet jeg hentydede til, at denne Paragraf i Praksis kun synes at beskytte Hitler, og jeg nævnte i denne Forbindelse Stalins og andre Statsmænds Navne. Jeg fik nu den formelt fuldkommen rigtige Forklaring, at Stalin ikke er Statsoverhoved. Mussolinis Navn blev nævnt i samme Forbindelse. Men det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch kan sikkert i denne Forbindelse oplyse mig om; om jeg her har Forklaringen paa, at Hitlerkarikaturerne for længst, ogsaa før Krigens Udbrud, forsvandt fra „Social-Demokraten“s Spalter. Bladets Karikaturtegnere synes nemlig paa et vist Tidspunkt fuldkommen at have mistet Evnen til at karikere Hitler, hvorimod der i deres Fantasi opstod en mystisk Fru Germania, der optraadte og stadig optræder i Bladet, sidst for nogle Dage siden, Arm i Arm med Stalin. Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch kan sikkert ogsaa oplyse mig om, om det ogsaa skyldes disse Kendsgerninger, at Renselsesfesten i Bladets Spalter, hvad angaar Neutralitet mod Syd, har været saa grundigt, at den sølle Præsident Dum-Dum har maattet lade Livet til Fordel for Kap-tajn Havskum.

Under alle Omstændigheder synes det fra „Social-Demokraten“s Side at være saadan, at Neutralitet, det er noget, man viser i Bladet, naar man mener, det er nødvendigt, og saa giver man i øvrigt Pokker i Begrebet Neutralitet, naar man mener, at der ikke er nogen Fare paa Færde. Paa anden Maade kan den socialdemokratiske Presses Skriverier og Karikaturer ikke for-